

Nařízení vlády

ze dne 3. července 2002,

kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší

Vláda nařizuje podle § 55 odst. 1 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), (dále jen "zákon"):

**Hlava I
Úvodní ustanovení**

**§ 1
Předmět úpravy**

- (1) Tímto nařízením se v souladu s právem Evropských společenství¹⁾ stanoví specifické emisní limity, postup uplatnění obecných emisních limitů, přípustná tmavost kouře a podmínky provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.
- (2) Toto nařízení se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje sestávající ze zařízení
 - a) v nichž se spaliny používají pro přímý ohřev, sušení, vypalování nebo jinou tepelnou úpravu předmětů nebo materiálů, zejména ohřívací pece nebo pece pro tepelné zpracování, u kterých jsou znečišťující látky vzniklé spalováním paliv odváděny společně se znečišťujícími látkami emitovanými technologickým procesem,
 - b) pro dodatečné spalování určených k [čištění](#) odpadních plynů spalováním, která nejsou provozována jako nezávislá spalovací zařízení,
 - c) pro regeneraci katalyzátorů,
 - d) pro zpracování sulfanu na síru,
 - e) reaktorů užívaných v chemickém průmyslu,
 - f) pro otop koksárenských baterií,
 - g) určených výhradně pro spalování [odpadů](#),
 - h) ohřívačů větru vysokých pecí,
 - i) plynových turbín umístěných na těžebních plošinách.

**§ 2
Základní pojmy**

Pro účely tohoto nařízení se rozumí

- a) spalovacím stacionárním zdrojem znečišťování ovzduší - zařízení nebo soubor zařízení spalovacích technologických procesů, ve kterém se oxidují paliva za účelem využití uvolněného tepla (dále jen "zdroj"). Ke zdrojům náleží i spalovací motory a plynové turbíny, které nejsou součástí mobilních zdrojů znečišťování ovzduší podle § 4 odst. 2 zákona,
- b) zařízením spalovacích technologických procesů - jakékoliv z hlediska účelu dále nedělitelné technické zařízení, v němž se oxiduje palivo za účelem výroby tepla (dále jen "zařízení"),
- c) spalováním - technologický proces, při němž je oxidováno palivo za účelem získávání tepla. Ke spalování náleží také technologické operace s ním související, pokud se vykonávají přímo u zdroje znečišťování, v němž spalování probíhá, zejména úprava paliva, zachycování znečišťujících látek, odvod odpadních plynů do ovzduší, měření a regulace,
- d) spoluspalováním paliva - proces, při němž je v zařízení spalováno současně nebo střídavě více druhů paliv,
- e) palivem - tuhý, kapalný, nebo plyný hořlavý materiál určený ke spalování ve zdrojích znečišťování za účelem získání jeho energetického obsahu splňující požadavky zvláštního právního předpisu,²⁾
- f) biomasou - rostlinný materiál, který lze použít jako palivo pro účely využití jeho energetického obsahu, pokud pochází ze zemědělství, lesnictví, nebo z potravinářského průmyslu, z výroby surové buničiny a z výroby papíru z buničiny, ze zpracování korku, ze zpracování dřeva s výjimkou dřevního odpadu, který obsahuje halogenované organické sloučeniny nebo těžké [kovy](#) v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo nátěrovými hmotami, a dřevní odpad pocházející ze stavebnictví,
- g) stávajícím zvláště velkým zdrojem - zdroj uvedený v § 54 odst. 7 zákona,
- h) novým zvláště velkým zdrojem - zdroj uvedený v § 54 odst. 8 zákona,
- i) zvláště velkým zdrojem závazně určeným jeho provozovatelem k útlumu postupem schváleným orgánem ochrany ovzduší - stávající nebo nový zvláště velký zdroj plnící plán útlumu provozování zdroje podle písmene n),
- j) budoucím novým zvláště velkým zdrojem - zdroj nebo zařízení, u něhož jsou splněny požadavky uvedené v § 54 odst. 6 zákona a pro který bude vydáno stavební povolení po 1. lednu 2003 nebo bude uveden do provozu po 27. listopadu 2003,
- k) odpadním plynem - plyn s obsahem znečišťujících látek, který je odváděn nebo který uniká do venkovní atmosféry ze zdrojů

- znečišťování, zejména spaliny, odpadní vzdušina, plyny na výstupech ze zařízení pro zachycování emisí,
- l) stupněm odsíření - poměr hmotnosti síry odloučené v místě zařízení v daném časovém úseku k hmotnosti síry obsažené v palivu, které bylo do zařízení přivedeno a ve stejném časovém úseku spaleno,
 - m) plynovou turbínou - jakýkoli rotační stroj, který transformuje kinetickou energii na mechanickou práci, jehož součástí je kompresor a zařízení, ve kterém se oxiduje palivo k ohřevu pracovního média,
 - n) plánem útlumu provozování stávajícího zvláště velkého zdroje určeného k útlumu orgánem kraje v přenesené působnosti (dále jen "orgán kraje") - schválený plán vztažený na celý zdroj a doplněný závazným písemným prohlášením provozovatele a podaný České inspekci životního prostředí (dále jen "inspekce") nejpozději do 30. června 2004 se závazkem, že v období od 1. ledna 2008 do 31. prosince 2015 nebude provozovat zdroj déle než 20 000 hodin,
 - o) [poruchou](#) zdroje - odchylka vzniklá v důsledku technické závady, která je popsána v souboru technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu zdroje (dále jen "provozní řád") podle § 11 odst. 2 zákona, včetně lhůty pro její [odstranění](#), při níž souvisle do doby jejího odstranění nemohou být dodržovány emisní limity,
 - p) emisním limitem anorganických kyslíkatých sloučenin síry - emisní limit vztažený na množství anorganických kyslíkatých sloučenin síry vyjádřených jako oxid siřičitý,³⁾
 - r) emisním limitem anorganických kyslíkatých sloučenin dusíku - emisní limit vztažený na množství oxidu dusnatého a oxidu dusičitého vyjádřené jako oxid dusičitý.³⁾

Hlava II
Zvláště velké spalovací zdroje

§ 3
Emisní limity

- (1) Emisní limity pro zvláště velké zdroje stanovené v závislosti na jmenovitém tepelném příkonu zdroje pro oxid siřičitý, oxidy dusíku a tuhé znečišťující látky obsahuje příloha č. 1 k tomuto nařízení.
- (2) Emisní limity pro zvláště velké zdroje stanovené pro oxid uhelnatý obsahuje příloha č. 2 k tomuto nařízení.

§ 4
Zvýšení tepelného příkonu

Při rozšíření zdroje o nejméně 50 MW tepelného příkonu, nebo jestliže provozovatel zdroje plánuje změnu provozu, která by podle zjištění inspekce mohla mít významně nepříznivé účinky na zdraví lidí nebo na životní prostředí, orgán kraje stanoví v podmínkách podle § 17 odst. 8 zákona emisní limit pro novou nebo změněnou část podle jmenovitého tepelného příkonu celého zdroje v souladu s termíny a požadavky ustanovení § 54 odst. 6, 7 nebo 8 zákona.

§ 5
Rozsah sledovaných znečišťujících látek

- U zvláště velkých zdrojů se zjišťují měřeními emise
- a) tuhých znečišťujících látek, oxidu siřičitého, oxidů dusíku vyjádřených jako oxid dusičitý, oxidu uhelnatého,
 - b) plyných anorganických sloučenin chloru vyjádřených jako chlorovodík, plyných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluorovodík a
 - c) dalších znečišťujících látek podle zvláštního právního předpisu.³⁾

§ 6
Zjišťování znečišťujících látek

- (1) U zdrojů o jmenovitém tepelném výkonu 150 MW a vyšším se zjišťují emise znečišťujících látek podle § 5 písm. a) kontinuálním měřením.
- (2) U zvláště velkých zdrojů, případně jejich zařízení, o jmenovitém tepelném příkonu nižším než 100 MW se zjišťují emise znečišťujících látek podle § 5 písm. a) jednorázovým měřením postupy splňujícími požadavky zvláštního právního předpisu³⁾ na každém zařízení podle § 9 odst. 2 zákona, a to dvakrát za kalendářní rok v intervalu mezi měřeními ne kratším než 3 měsíce.
- (3) Zjišťování znečišťujících látek kontinuálním měřením se provádí na každém zařízení při splnění podmínek § 9 odst. 2 zákona technickými prostředky splňujícími požadavky zvláštního právního předpisu.³⁾
- (4) U zdrojů nebo zařízení se neprovádí měření emisí tuhých znečišťujících látek, jde-li o zařízení spalující výlučně zemní plyn, a emisí oxidu siřičitého, jedná-li se o zařízení spalující plyné nebo kapalné palivo, pokud dodavatel paliva zaručuje stálý obsah síry v palivu na takové úrovni, aby při spalování nebyl překročen emisní limit. V těchto případech se pro stanovení emisí použije hodnot emisních faktorů uvedených v příloze č. 5 k tomuto nařízení.
- (5) Emise znečišťujících látek podle § 5 písm. b) a c) se zjišťují jednorázovým měřením při obvyklém provozním výkonu zdroje postupy splňujícími požadavky zvláštního právního předpisu³⁾ na každém zařízení podle § 9 odst. 2 zákona, a to po prvním uvedení zdroje do provozu nebo po každé změně paliva nebo suroviny nebo po každém významném a trvalém zásahu do konstrukce nebo vybavení zdroje, a to do 6 měsíců od vzniku jedné z výše uvedených skutečností a dále jednou za 3 kalendářní roky.
- (6) Provozovatel zdroje, který podléhá povinnosti zajistit kontinuální měření emisí podle § 11 odst. 1 písm. j) zákona, prokazuje

dodržení hodnot emisních limitů stanovených v přílohách č. 1 a č. 2 k tomuto nařízení tím, že naměřené hodnoty po dobu provozu zařízení v průběhu kalendářního roku splňují následující podmínky

- a) roční průměr denních středních hodnot je nižší než hodnota emisního limitu,
 - b) 95 % všech třicetiminutových středních hodnot je nižší než 120 % emisního limitu,
 - c) všechny třicetiminutové střední hodnoty jsou nižší než dvojnásobek hodnoty emisního limitu a
 - d) žádná z kalendářních měsíčních středních hodnot nepřesáhne emisní limit a pro oxid siřičitý a tuhé znečišťující látky 97 % a pro oxidy dusíku 95 % všech čtyřicetiosmihodinových středních hodnot nepřesáhne 110 % emisního limitu.
- Čtyřicetiosmihodinovou střední hodnotou se rozumí aritmetický průměr 2 platných po sobě jdoucích denních středních hodnot. Pro výpočet čtyřicetiosmihodinové střední hodnoty se použijí denní střední hodnoty počínaje 1. lednem a konče 31. prosincem kalendářního roku, přičemž každá denní střední hodnota může být pro výpočet použita pouze jednou. Osamocené denní průměry v průběhu roku se pro výpočet čtyřicetiosmihodinové střední hodnoty nesčítají.

Do hodnot rozhodných pro posouzení dodržení emisního limitu se nezahrnují údaje zjištěné v době uvádění zařízení zdroje do provozu, v době jeho odstavování z provozu nebo při odstraňování jeho poruchy, popřípadě havárie.³⁾ Délka přípustné doby trvání těchto stavů se řídí provozním řádem.

(7) V případech, kdy se vyžadují pouze jednorázová měření, zpracují se výsledky jednorázového měření tak, aby je bylo možno porovnat s emisními limity. Schopnost zdroje dodržovat emisní limit je prokázána, pokud průměr jednotlivých měření koncentrace znečišťující látky za celé měření, vypočítaný postupy podle zvláštního právního předpisu,³⁾ je menší nebo roven hodnotě emisního limitu a současně každá hodnota zjištěné koncentrace jednotlivého měření znečišťující látky je menší než 120 % emisního limitu.

(8) Požadované stupně odsíření podle přílohy č. 3 k tomuto nařízení se považují za splněné, pokud vyhodnocení provedených měření prokáže, že všechny střední hodnoty stupně odsíření za daný kalendářní měsíc dosáhly požadovaného stupně.

(9) Emisní limity se považují pro zařízení budoucích nových zdrojů za splněné, pokud žádný platný denní průměr nepřesáhne hodnoty emisních limitů uvedené v přílohách č. 1 a č. 2 k tomuto nařízení a 95 % platných hodinových průměrů nepřesáhne 200 % hodnoty emisních limitů uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 k tomuto nařízení.

(10) Platné průměrné hodnoty se stanoví postupem uvedeným ve zvláštním právním předpisu.³⁾

(11) Pokud nejsou u zdroje stanoveny emisní limity oxidu siřičitého nebo organických látek, zjišťují provozovatelé množství emisí výpočtem pomocí emisních faktorů uvedených v příloze č. 5 k tomuto nařízení. § 7 Plán snížení emisí u stávajících zvláště velkých zdrojů

Plány snížení emisí podle § 54 odst. 7 zákona u stávajících zvláště velkých zdrojů se zpracují pro oxidy dusíku, oxid siřičitý a tuhé znečišťující látky u zdrojů uvedených v příloze č. 1 k tomuto nařízení, které byly v provozu v roce 2000. Zásady vypracování plánu snížení emisí u stávajícího zvláště velkého zdroje jsou uvedeny v příloze č. 8 k tomuto nařízení.

Hlava III Velké a střední spalovací zdroje

§ 8 Emisní limity

- (1) Emisní limity pro velké a střední zdroje stanovené v závislosti na jmenovitém tepelném výkonu zdroje pro oxid siřičitý, oxidy dusíku, tuhé znečišťující látky a oxid uhelnatý jsou stanoveny v příloze č. 4 k tomuto nařízení.
- (2) Pokud jsou v zařízeních velkých zdrojů spalovány použité oleje, jejichž spalování je povoleno podle § 17 odst. 2 písm. c) nebo f) zákona, platí pro jejich spalování emisní limity stanovené zvláštním právním předpisem.⁴⁾

§ 9 Zjišťování znečišťujících látek

- (1) Zjišťování znečišťujících látek se provádí na každém zařízení při splnění podmínek § 9 odst. 2 zákona postupy splňujícími požadavky zvláštního právního předpisu.³⁾
- (2) Dodržování emisních limitů se u velkých a středních zdrojů kontroluje jednorázovým měřením, pokud provozovatel nemá povinnost měřit kontinuálně. Hodnoty emisních limitů stanovené v příloze č. 4 k tomuto nařízení se považují za splněné, pokud střední hodnota ze všech jednotlivých měření nepřekračuje emisní limit a současně každá hodnota zjištěné koncentrace jednotlivého měření znečišťující látky je menší než 120 % emisního limitu.
- (3) U velkých zdrojů se jednorázovým měřením zjišťují emise tuhých znečišťujících látek, oxidu siřičitého, oxidu uhelnatého a obsah kyslíku postupy splňujícími požadavky zvláštního právního předpisu³⁾ na každém zařízení, a to jedenkrát za kalendářní rok, ne dříve než po uplynutí 6 měsíců od data předchozího měření, a dále po každé změně paliva, po každém významném a trvalém zásahu do konstrukce nebo vybavení zdroje, který by mohl vést ke změně emisí, a to do 3 měsíců od vzniku některé z uvedených změn.
- (4) U středních zdrojů se jednorázovým měřením zjišťují emise tuhých znečišťujících látek, oxidu siřičitého, oxidu dusíku vyjádřených jako oxid dusičitý, oxidu uhelnatého a obsah kyslíku, a to jednou za 3 kalendářní roky, ne dříve než po uplynutí 18 měsíců od data předchozího měření, a dále po každé změně paliva, nebo po každém významném a trvalém zásahu do konstrukce nebo vybavení zdroje, který by mohl vést ke změně emisí, a to do 3 měsíců od vzniku některé z uvedených změn, a to u zařízení spalujících tuhá, kapalná nebo plynná paliva o jmenovitém tepelném výkonu rovném nebo vyšším než 1 MW.
- (5) U středních zdrojů o jmenovitém tepelném výkonu do 1 MW se jednorázové měření provádí jedenkrát za 5 kalendářních roků, ne dříve než po uplynutí 30 měsíců od data předchozího měření, a dále po každé změně paliva a po každém významném a

- trvalém zásahu do konstrukce nebo vybavení zdroje, který by mohl vést ke změně emisí, a to do 3 měsíců od vzniku některé z uvedených změn.
- (6) U zdrojů se neprovádí měření tuhých znečišťujících látek, jde-li o zdroje spalující výlučně plyné palivo, a oxidu siřičitého, jde-li o zdroje spalující plyné nebo kapalné palivo, pokud dodavatel paliva zaručuje stálý obsah síry v palivu na takové úrovni, aby při spalování nebyl překročen emisní limit. V těchto případech se pro stanovení emisí použije hodnot emisních faktorů uvedených v příloze č. 5 k tomuto nařízení.
- (7) Pokud nejsou u zdroje stanoveny emisní limity oxidu siřičitého nebo organických látek, zjišťují provozovatelé množství emisí výpočtem pomocí emisních faktorů uvedených v příloze č. 5 k tomuto nařízení.
- (8) Jednorázové měření lze nahradit měřením kontinuálním.

Hlava IV
Zjišťování znečišťujících látek a účinnost spalování malých zdrojů

- § 10**
Zjišťování znečišťujících látek u malých zdrojů
- U malých zdrojů se provádí jednorázové měření účinnosti spalování, měření množství vypouštěných látek a kontrola stavu spalinových cest postupem podle přílohy č. 7 k tomuto nařízení.

- § 11**
Účinnost spalování
- Malý zdroj je provozován s požadovanou účinností spalování paliv a s přípustnou koncentrací oxidu uhelnatého ve spalinách stanovenou v příloze č. 7 k tomuto nařízení.

Hlava V
Závěrečná ustanovení

- § 12**
Postup stanovení obecných emisních limitů u zdrojů
- Pokud pro danou znečišťující látku nebo stanovenou skupinu látek není stanoven u zdroje specifický emisní limit a dojde-li k vymezení znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin k plnění obecných emisních limitů podle § 9 odst. 4 zákona, pak orgán kraje stanoví
- a) obecné emisní limity látek, jejichž emise lze u zdroje prokazatelně předpokládat a které mají významný vliv na kvalitu ovzduší v místě zdroje, především jedná-li se o oblast podle § 7 odst. 1 zákona,
 - b) obecné emisní limity dalších látek na základě vlastního posouzení, které odůvodní v jím vydaném rozhodnutí,
 - c) obecný emisní limit pro pachové látky a přípustnou tmavost kouře.

- § 13**
Společná ustanovení
- (1) Zařízení, která jsou provozována pouze v situaci krajní nouze nebo po dobu v úhrnu nepřekračující 700 hodin v kalendářním roce a jsou pro taková použití předem označena a evidována inspekcí, nemusí být kontinuálním měřením vybavena.
- (2) Odpadní plyny se vypouštějí do ovzduší, je-li to technicky možné, řízeným způsobem komínem, jehož výška se vypočítá postupem podle zvláštního právního předpisu⁵⁾ tak, aby bylo chráněno lidské zdraví a životní prostředí.
- (3) Pro zdroj, ve kterém se současně spaluje více druhů paliv, se hodnoty emisních limitů stanoví výpočtem uvedeným v příloze č. 6 k tomuto nařízení. Za spalování více druhů paliv není považována stabilizace hoření.

- § 14**
Přechodná ustanovení
- (1) Pokud provozovatel stávajícího zvláště velkého zdroje poskytne příslušnému orgánu ochrany ovzduší do 30. července 2004 prohlášení, že v období od 1. ledna 2008 do 31. prosince 2015 nebude tento zdroj provozovat déle než 20 000 hodin, a pokud zdroj není součástí Národního programu snížení emisí ze stávajících zvláště velkých zdrojů, nebude u tohoto zdroje vyžadováno dodržování emisních limitů uvedených v příloze č. 1 k tomuto nařízení jako platných pro stávající zvláště velké zdroje počínaje dnem 1. ledna 2008. Provozovatel každoročně předloží orgánu kraje a inspekci informaci o využití a nevyužití provozní době. Platnost emisních limitů stanovených pro tento zdroj pro období přede dnem 31. prosince 2007 není tímto dotčena.
- (2) Provozovatelé zdrojů, na které se vztahuje povinnost měření podle § 11 odst. 1 písm. c) zákona, provedou první jednorázové měření emisí
- a) u zvláště velkých zdrojů do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto nařízení,
 - b) u velkých zdrojů do 1 kalendářního roku od posledního měření,
 - c) u středních zdrojů o jmenovitém tepelném výkonu 1 až 5 MW včetně do 3 kalendářních let od posledního měření; provozovatelé, kteří provedli poslední měření před datem 1. června 1999, provedou toto měření do 1. června 2003,
 - d) u středních zdrojů o jmenovitém tepelném výkonu do 1 MW do 5 kalendářních roků od posledního měření; provozovatelé, kteří provedli poslední měření před datem 1. června 1999, provedou toto měření do 1. června 2003.
- (3) Pro stávající zvláště velké zdroje, jejichž jmenovitý tepelný příkon je 400 MW a vyšší a které nejsou v provozu více než 2000

hodin ročně (klouzávý průměr za 5 let), se uplatňuje emisní limit pro emise oxidu siřičitého 800 mg.m⁻³ do 31. prosince 2015. Od 1. ledna 2016 budou zařízení s emisním limitem oxidu siřičitého 800 mg.m⁻³ provozována nejvýše 1500 hodin ročně.

(4) Vyhodnocení kontinuálního měření se provádí

- a) u stávajících zvláště velkých zdrojů a u nových zvláště velkých zdrojů s jmenovitým tepelným příkonem vyšším nebo rovným 150 MW postupem podle § 6 odst. 6,
- b) u stávajících zvláště velkých zdrojů a u nových zvláště velkých zdrojů s jmenovitým tepelným příkonem vyšším nebo rovným 100 MW postupem podle § 6 odst. 6 od 1. ledna 2005 a
- c) u budoucích nových zvláště velkých zdrojů s jmenovitým tepelným příkonem vyšším nebo rovným 100 MW postupem podle § 6 odst. 9 od 1. ledna 2004.

(5) U zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 100 MW a vyšším, na které se nevztahuje § 6 odst. 1, uvedených do provozu od 27. listopadu 2003 se zjišťují emise látek podle § 5 písm. a) kontinuálním měřením.

(6) U zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 100 MW a vyšším, na které se nevztahuje § 6 odst. 1 a ustanovení odstavce 5, se od 1. ledna 2005 zjišťují emise látek podle § 5 písm. a) kontinuálním měřením.

(7) Provozovatel zdroje, který zjišťuje množství emisí kontinuálním měřením, eviduje od 1. ledna 2003 jednotlivě každou emisi měřené znečišťující látky za každý den.

§ 15
Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Předseda vlády:
Ing. **Zeman** v. r.

Ministr životního prostředí:
RNDr. **Kužvart** v. r.

Přílohy 1 - 8 nejsou v elektronické podobě

Poznámky pod čarou:

- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES, o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení.
- 2) Vyhláška č. 357/2002 Sb., kterou se stanoví požadavky na kvalitu paliv z hlediska ochrany ovzduší.
- 3) Vyhláška č. 356/2002 Sb., kterou se stanoví seznam znečišťujících látek, obecné emisní limity, způsob předávání zpráv a informací, zjišťování množství vypouštěných znečišťujících látek, tmavosti kouře, přípustné míry obtěžování zápachem a intenzity pachů, podmínky autorizace osob, požadavky na vedení provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší a podmínky jejich uplatňování.
- 4) Nařízení vlády č. 354/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky pro spalování odpadu.
- 5) Nařízení vlády č. 350/2002 Sb., kterým se stanoví imisní limity a podmínky a způsob sledování, posuzování, hodnocení a řízení kvality ovzduší.